

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU
---	--	---

ASC-09-0020

U parnici između

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

ulica [REDACTED], Priština,

koje zastupa punomoćnik [REDACTED]

[REDACTED], Priština

Tužioc

protiv

Kosovske agencije za privatizaciju

ulica 8 Ilir Konushevci, Priština

tužene/žalioca

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS) u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Lisa Helin, sudije, na žalbu tužene/žalioca na rešenje PKVS-a od 15. maja 2009. godine, SCC-09-0056, nakon većanja održanog 20. aprila 2010. godine, izdaje sledeće

REŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana. Potvrđuje se rešenje Sudskog veća (SCC-09-0056) od 15. maja 2009. godine.

Činjenično stanje i proceduralni tok:

Dana 22. aprila 2009. godine, tužiocima su podneli tužbu PKVS-u tražeći pravo na korišćenje dela katastarske parcele [REDACTED], upisane u posedovni list [REDACTED], mesto [REDACTED] kataraska zona Prištine, za pravo pristupa njihovoj stambenoj imovini. Tužiocima su takođe tražili da PKVS zabrani Kosovskoj agenciji za privatizaciju da u 34 talasu privatizacije privatizuje gore-navedenu parcelu koja se u oglasu pojavljuje kao vlasništvo NewCo [REDACTED] DOO. Dana 15. maja 2009. godine, Sudsko veće PKVS-a izdalo je preliminarnu zabranu kojom se tuženome zabranjuje da nastavi sa postupkom bilo koje prirode u vezi sa privatizacijom NewCo [REDACTED] DOO sve dok se ne donese konačna presuda u vezi sa predmetom SCC-09-0056. Pored toga, tužiocima su bili dužni da u roku od 3 (tri) dana od prijema ovog rešenja u banku uplate iznos od 500 eura kao nadoknadu KAP-u za sve štete ukoliko se tužba ne potkrepi. Nakon prijema rešenja tužiocima su u roku podneli PKVS-u bankovnu garanciju.

Dana 10. juna 2009. godine, tuženi (u daljem tekstu žalilac) je podneo žalbu tražeći da Žalbeno veće PKVS preinači rešenje kojim se izdaje preliminarna zabrana. Žalilac tvrdi da je rešenje osnovano na pogrešnom utvrđivanju činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalog prava.

Nalogom od 8. februara 2010. godine, žalba i potkrepljujući dokumenti dostavljeni su tužiocima kako bi odgovorili na žalbu u roku od 30 (trideset) dana od potvrde prijema.

Dana 8. marta 2010. godine, tužiocima su podneli odgovor na žalbu tražeći da Žalbeno veće PKVS-a odbije žalbu kao nedopustivu. Tužiocima su tvrdili da je rešenje kojim se izdaje preliminarna zabrana osnovano jer se im njime garantuje da imaju pravo da koriste stambeno vlasništvo. Tužiocima tvrde da im je početku tuženi zabranjivao pristup na posed i da im nikad nije ponudio potvrdu u pisanom obliku o njihovim pravima. Ukoliko se tuženome dozvoli da nastavi s privatizacijom NewCo [REDACTED] DOO, njima će biti uskrađeno njihovo pravo vlasništva.

Nalogom PKVS-a od 19. marta 2010. godine, odgovor na žalbu dostavljen je žalioocu, a strane u sporu upućene su na članove 62.1 i 62.3 Administrativnog

naređenja UNMIK-a 2008/6. Strane u sporu nisu podnele nijedan zahtev PKVS-u u vezi sa gore-navedenim odredbama.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Na osnovu člana 63.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Žalbeno veće odlučilo je da izostavi usmeni deo postupka.

Članom 55.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 predviđa se da na molbu stranke, PKVS može da izda preliminarnu zabranu, pod uslovom da podnosilac molbe podnese verodostojne dokaze kojim dokazuje da će za stranka pretpeti neposrednu i nepopravivu povredu, gubitak ili štetu ako preliminarna zabrana ne bude odobrena. Molba za preliminarnu zabranu mora da bude podnesena zajedno sa tužbom ili da se odnosi na taj tužbeni zahtev ako je podnesena naknadno.

U ovom slučaju uslovi iz člana 55. Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ispunjeni su. Tačnije, Sudsko veće uzelo je u obzir da će tužioci pretpeti neposrednu štetu budući da je Kosovska agencija za privatizaciju već dati oglas da je imovina u procesu privatizacije i da bi takva šteta bila nepopravljiva budući da tužioci mogu da izgube svoja prava na pristup stambenom posedu ukoliko se privatizacija nastavi. Žalilac nije predstavio činjenice ili dokaze kojim se dokazuje da bi prava vlasništva tužilaca koja su njima garntovana bila oduzeta preliminarnom zabranom. Žalilac je istakao da bi potencijali vlasnici bili „obavešteni“ o takvim pravima. Prema tome, preliminarna zabrana ostaće na snazi sve do konačnog rešenja tužbe.

U usporedbi sa članom 12. paragraph 1. Zakona o sudskim taksama (Službeni Glasnik Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosova, od 03. oktobra 1987. godine) žalilac je oslobođen od plaćanja sudskih taksa. Prema tome, rešenje o sudskim taksama ne može da bude izdato.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija EULEX-a

__potpisano__

Torsten Frank Koschinka, sudija EULEX-a

__potpisano____

Eija-Liisa Helin, sudija EULEX-a

__potpisano____

Tobias Lapke, upisničar EULEX-a

__potpisano____